

บทพื้นฟูวิชาการ

ประสาทสรีรวิทยาของการขับถ่ายปัสสาวะ¹ และการกลั้นปัสสาวะไม่อยู่²

ราตรี สุคทรวง*
บังอร ชนเดช*

Sudsuang R, Chomdej B. Neurophysiology of Micturition and Incontinence. Chula Med J 1988 Sep; 32(9) : 841-847

The neurophysiology of micturition is presented in 3 sections : 1). The innervation of the bladder, urethra and pelvic floor with reference to the basic storage-voiding mechanism; 2). The neurophysiology of the basic storage-voiding mechanism; and 3). Brain control. The neural circuits of voiding reflexes and urinary incontinence are also discussed.

Reprint request : Sudsuang R, Department of Physiology, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10500, Thailand.
Received for publication. May 4, 1988.

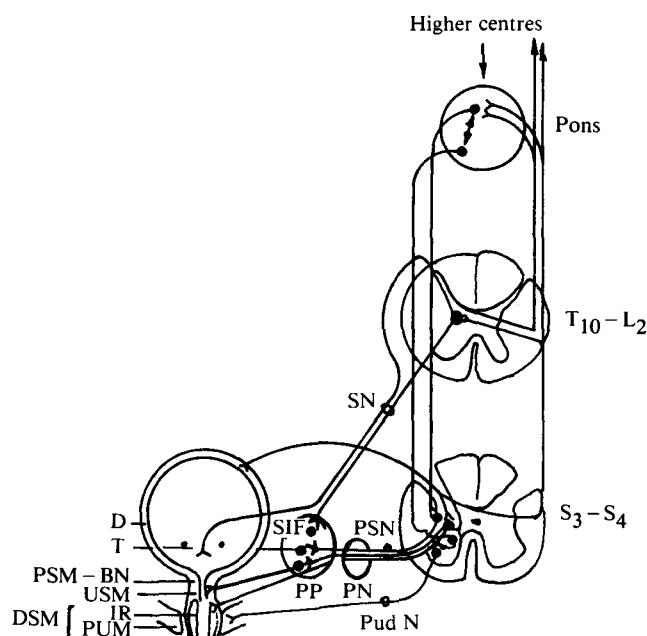
*ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การถ่ายปัสสาวะในคนหรือสัตว์ค่อนข้าง слับซับซ้อน เมื่อต้องการจะถ่ายร่างกายจะหยุดทำงานหรือหยุดเคลื่อนไหวขณะถ่ายจะมีทางการถ่ายโดยเฉพาะในสัตว์แต่ละชนิด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางสังคมและพฤติกรรมเกี่ยวข้องด้วย เช่น สุนัขจะถ่ายปัสสาวะบริม้าน้อย ๆ เรื่อยๆตามรายทางเพื่อจะได้จากลินและไม่หลงทาง สัตว์บางชนิดสามารถถักลันปัสสาวะได้นาน ๆ บางชนิดกลับไม่ได้เลย หรือบางชนิดจะถ่ายก่อนที่กระเพาะปัสสาวะเต็ม การจะเก็บปัสสาวะไว้ในกระเพาะปัสสาวะได้มากหรือน้อย และการขับถ่ายออกม่า ประกอบ

ด้วยกลไกพื้นฐานที่มีอิทธิพลอื่นมาเสริมหลายอย่าง

ระบบประสาทที่มาเลี้ยงกระเพาะปัสสาวะ ท่อปัสสาวะ และพันธุ์เชิงกราน

ระบบประสาทที่มาเลี้ยงแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ ระบบประสาทอtotoneuric ได้แก่ ชิมพาเรติก และพาราชิมพาเรติก และระบบประสาทร่างกาย (somatic) ดังนั้น วงจรของระบบประสาทจึงค่อนข้างซับซ้อน (รูปที่ 1)

Figure 1 A concept of the innervation of the bladder and sphincter-active urethra. Key : D, detrusor; T, trigone; PSM, proximal sphincter mechanism; BN, bladder neck; DSM, distal sphincter mechanism; USM, urethral smooth muscle; IR, intrinsic rhabdosphincter; PUM, periurethral musculature; SN, sympathetic nerves; PSN, parasympathetic nerves; PN, pelvic nerves : PP, pelvic plexus; SIF, small intensely fluorescent cell : Pud N, pudendal nerve.

ประสาท preganglionic ของพาราชิมพาเรติก มีจุดเริ่มต้นจากไขสันหลังระดับ sacrum 3 และ 4 ส่งไปยัง pelvic plexuses ทางเส้นประสาท pelvic หรือ splanchnic จาก ganglia ซึ่งมักจะอยู่ที่เยื่อบุของกระเพาะปัสสาวะ หรือในผนังของกระเพาะปัสสาวะเองจะให้ประสาท postganglionic ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อ detrusor ที่บุผนังกระเพาะปัสสาวะ โดยมีสารสื่อประสาทที่หลังออกม่าคือ acetylcholine

ประสาทชิมพาเรติกมีจุดเริ่มต้นที่ไขสันหลังระดับ thoracic 10 ถึง lumbar 2 ส่งไปตามเส้นประสาท hypo-

gastric เข้า synapse ที่ ganglia แล้วให้ postganglionic ซึ่งปลายประสาทหลัง noradrenaline เป็นสารสื่อประสาท ออกร่วมมือกับ pelvic plexuses เข้าสู่กล้ามเนื้อ detrusor ของกระเพาะปัสสาวะ

ประสาทร่างกายไปเลี้ยง intrinsic rhabdosphincter ซึ่งสมัยก่อนนี้เชื่อกันว่าส่งมาตามเส้นประสาท pudendal แต่ต่อมามีผู้เชื่อว่าส่งมาตามเส้นประสาท pelvic⁽¹⁾ ตัวเซลล์ประสาท (cell bodies) ของประสาทร่างกายอยู่ที่ anterior horn ของไขสันหลังระดับ sacrum 2-4 เซลล์ประสาทเหล่านี้

แตกต่างจาก typical α -motoneurons ที่ว่ามีตำแหน่งต้นกำเนิดแตกต่างกันในไขสันหลัง และยังพบว่าเซลล์กล้ามเนื้อภายใน intrinsic rhabdosphincter ที่ถูกเลี้ยงโดยประสาทเหล่านี้มีความแตกต่างจากเซลล์กล้ามเนื้อหลายทั่ว ๆ ไป⁽²⁾

ประสาทร่างกายที่ไปเลี้ยงกล้ามเนื้อของพื้นชิงกรานประกอบด้วย typical α -motoneurons พวงที่ไปเลี้ยงส่วนบนของพื้นชิงกรานออกจาก anterior primary rami ของ sacrum 3 และ 4 หรือบางครั้งอาจจะมี sacrum 5 ร่วมด้วยส่วนที่ไปเลี้ยงบริเวณ perineum ของพื้นชิงกรานมาจากแขนงของประสาท pudendal และประสาท perineal ซึ่งออกจาก sacrum 2-4⁽³⁾

รอยต่อระหว่างประสาทและกล้ามเนื้อเรียบของกระเพาะบ๊สสาวะและห่อบ๊สสาวะแตกต่างกันที่กล้ามเนื้อลาย ปลายประสาทของประสาทห่อโトイโนมิกจะเป็นแบบที่เรียกว่า varicosities⁽⁴⁾ คือมีสักษณะคล้ายลูกปัด มีสารสื่อประสาทบรรจุอยู่ภายใน vesicles หลังจากที่พบว่าการขัดขวางการทำงานของประสาทพาราซิมพาเซติกไม่สามารถยับยั้งการหดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor ได้สมบูรณ์⁽⁵⁾ จึงได้มีการศึกษาถึงสารสื่อประสาทตัวอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ acetylcholine และ noradrenaline และพบว่ามีสารสื่อประสาทหลายชนิดที่มีผลต่อการหดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor เช่น ATP, serotonin, dopamine, GABA, prostaglandins, VIP (vasoactive intestinal polypeptides) และ substance P^(5,6,7) เช่นว่า ATP มีบทบาทสำคัญ⁽⁴⁾ แต่อย่างไรก็ตามในคนการถ่ายบ๊สสาวะเกิดจาก acetylcholine เป็นตัวสำคัญที่ทำให้กล้ามเนื้อ detrusor หดตัว⁽⁸⁾ ส่วนสารสื่อประสาทตัวอื่น ๆ ที่กล่าวมาันนี้ช่วยในการควบคุม (modify) การตอบสนองของกล้ามเนื้อเรียบต่อ acetylcholine อีกทีหนึ่ง

กระเพาะบ๊สสาวะและทางเดินบ๊สสาวะรับแขนงประสาทส่วนใหญ่จากพาราซิมพาเซติกและส่วนน้อยจากซิมพาเซติก สำหรับในเพศชายนั้นประสาทซิมพาเซติกยังไปเลี้ยงบริเวณต่อมลูกหมากที่ preprostatic region ซึ่งไม่มีในเพศหญิง ดังนั้นจึงเชื่อว่าในคนระบบประสาทซิมพาเซติกมีผลทางอ้อมไม่ใช่ผลโดยตรงต่อการถ่ายบ๊สสาวะ ผลทางอ้อมนี้อาจเกิดที่ ganglia ของทั้งซิมพาเซติกและพาราซิมพาเซติก มีการศึกษาในแมวเพื่อยืนยันสมมติฐานนี้⁽⁹⁾ นอกจากนี้ de Groat ยังพบว่าตัวรับของ noradrenaline ที่ ganglia เป็น α -receptor ส่วนที่กระเพาะบ๊สสาวะเป็น β -receptor⁽¹⁰⁾ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวรับของ noradrenaline ที่ ganglia ทำให้เกิดมีการขัดขวางการผ่านของกระแสประสาทพาราซิมพา-

เซติกบริเวณ ganglia จึงช่วยในการควบคุมการขับถ่ายบ๊สสาวะโดยทางอ้อม

ประสาทน้ำเข้า (afferent nerves) จากกระเพาะบ๊สสาวะและทางเดินบ๊สสาวะผ่านเข้ากับระบบประสาทพาราซิมพาเซติก ซิมพาเซติก และประสาทร่างกาย สำหรับประสาทน้ำเข้าที่สำคัญที่ควบคุมการขับถ่ายบ๊สสาวะ คือ ที่มาจาก tension receptor ของกล้ามเนื้อเรียนบุนังกระเพาะบ๊สสาวะ แล้วมาตามประสาท pelvic⁽¹¹⁾ ซึ่งเป็นพาราซิมพาเซติก มีผู้พบว่าประสาทน้ำเข้าพวกนี้ที่มาเข้าสู่ไขสันหลังระดับ sacrum จะให้สารสื่อประสาทส่วนใหญ่เป็น VIP และส่วนน้อยเป็น substance P นอกจากนี้ยังพบ enkephalin ซึ่งเป็นสารสื่อที่ยับยั้งการทำงาน (inhibitory transmitter) ด้วย^(12,13,14)

ถึงแม้ว่าประสาทน้ำเข้าจะมา synapse ในไขสันหลังกับตัวเซลล์ประสาท preganglionic ของระบบօอโตโนมิก แต่ในคนพบว่าศูนย์กลางที่สำคัญที่ควบคุมอยู่บริเวณเล็ก ๆ ใน rostral pons ที่เรียกว่า locus coeruleus พยายมสภาพของระบบประสาทกลางเหนือบริเวณนี้จะไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางประสาทสรีวิทยาที่สำคัญเกี่ยวกับการหดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor ใน การถ่ายบ๊สสาวะ แต่อาจพบความผิดปกติทางด้าน urodynamics บ้าง แต่ถ้ามีพยาธิสภาพต่ำกว่าระดับนี้ จะพบความผิดปกติของการประสานงานการทำงานของกล้ามเนื้อ detrusor และกล้ามเนื้อ sphincter

จากการศึกษาในสัตว์ทดลองพบว่าเซลล์ประสาทใน pons ที่เกี่ยวข้องกับการหดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor มี acetylcholine และ dopamine เป็นสารสื่อประสาทในการกระตุ้นการทำงาน และมี GABA เป็นสารสื่อประสาทในการยับยั้งการทำงาน⁽¹⁵⁾ นอกจากนี้ยังพบว่าสารสื่อประสาทพวง opioids และ peptides อาจมีความสำคัญในการควบคุมการทำงานของระบบประสาทห่อโトイโนมิกในระบบประสาทกลาง^(16,17) ซึ่งมีผลในการควบคุมการถ่ายบ๊สสาวะด้วย

ประสาทสรีวิทยาของการเก็บและถ่ายบ๊สสาวะ

ปกติกระเพาะบ๊สสาวะของคนจะเก็บบ๊สสาวะที่ส่งมาอย่างสม่ำเสมอในอัตรา 1-2 มิลลิลิตรต่อนาทีจากห่อโトイทั้งสองข้าง แรก ๆ จะไม่มีความรู้สึกอย่างถ่าย เมื่อบริมาณบ๊สสาวะเพิ่มมากขึ้น จะมีความรู้สึกคลุมคลึงที่ pelvis หรือ perineum ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นความสนใจชั่วครู่เท่านั้นแล้วความรู้สึกนั้นจะหายไป ต่อมาเมื่อมีปริมาณเพิ่มขึ้นอีกความรู้สึกอย่างถ่ายจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ความรู้สึกนี้มีตัวรับ

อยู่ที่ stretch receptor ที่กล้ามเนื้อ detrusor แล้วส่งกระแสไปประสาทตามประสาท pelvic เข้าสู่ไขสันหลัง ถ้ายังไม่ไปถ่ายและมีปัสสาวะเพิ่มมากขึ้น จะมีความรู้สึกแน่นอีกด้อดบริเวณท้องน้อย (lower abdominal distension) ซึ่งมีประสาทน้ำเข้ามาตามประสาทชิมพาเซติก ซึ่งตัวรับนักจะเป็น stretch receptor ของ trigone ถ้ายังปล่อยให้ปริมาณปัสสาวะเพิ่มมากขึ้นอยู่อีกจะรู้สึกว่าไม่สามารถทนได้ ซึ่งความรู้สึกนี้เกิดจากท่อปัสสาวะหรือจากกล้ามเนื้อลายรอบ ๆ ท่อปัสสาวะส่วนทางประสาท pudendal เข้าสู่ไขสันหลัง

จะเห็นว่าความรู้สึกต่าง ๆ นี้มีทางเดินกระเพาะส่วนใหญ่
แตกต่างกัน ดังที่ Nathan ได้เสนอรายละเอียดไว้⁽¹⁸⁾ อย่างไร
ก็ตามจุดเริ่มต้นทั้งหมดเกิดจากการเพิ่มความดันในกระเพาะ
ปัสสาวะจากการที่กระเพาะปัสสาวะขยายตัวออก การขยาย
ตัวของกระเพาะปัสสาวะเพียงอย่างเดียว ก็เพียงพอที่จะทำให้
เกิดความรู้สึกนี้ได้ แต่มีผู้เสนอแนะว่าปัจจัยที่สำคัญอีกอย่าง
หนึ่งคือการค่อย ๆ เพิ่มปริมาณของปัสสาวะทำให้มีการหด
ตัวเป็นวงแหวนที่ล่อน้อย ๆ ของกล้ามเนื้อ detrusor ตลอดเวลา
จนกระตุ้นให้เกิดตัวได้เต็มที่⁽¹⁹⁾

ปกติกระเพาะปัสสาวะนำเข้าไม่สามารถถกกระตุ้นให้กระเพาะพาราซิมพาเทติกทำงานได้จนกว่าจะมีความถี่สูงถึงจุดวิกฤติ (critical level)⁽¹⁹⁾ เมื่อถึงจุดนี้กระเพาะพาราซิมพาเทติกจะมากระตุ้นให้กล้ามเนื้อ detrusor หดตัวเพื่อให้ถ่ายปัสสาวะออกมานั้นจะต้องมีกลไกบางอย่างที่ทำให้กระเพาะปัสสาวะสามารถเก็บปัสสาวะไว้ได้จนกว่ากระเพาะปัสสาวะนำเข้าจะมีความถี่สูงถึงจุดวิกฤติ เช่นว่า ได้แก่ ประการแรก มีกระเพาะปัสสาวะยับยั้งจาก interneuron ในไขสันหลังซึ่งจะทำงานตลอดเวลาที่ปริมาณปัสสาวะยังไม่เต็มกระเพาะปัสสาวะ แต่กระเพาะนี้จะหยุดทำงานในขณะถ่ายปัสสาวะ⁽²⁰⁾ ประการที่สองบริเวณ ganglia จะทำหน้าที่คล้ายเครื่องกรองถ้ากระเพาะปัสสาวะนาน้อยก็จะไม่ยอมให้ผ่าน และประการที่สามที่ ganglia นี้มีกระเพาะพาราเซติกมา)yabbystingการทำงานของพาราซิมพาเทติกซึ่งจะทำงานตลอดเวลาที่กระเพาะปัสสาวะยังไม่เต็ม และจะลดการทำงานในขณะถ่ายปัสสาวะคุณยกกลางของรีเฟล็กซ์นี้อยู่ที่เซลล์ประสาท locus coeruleus และยังพบอีกว่า small intensely fluorescent cell (SIP) (รูปที่ 1) ที่บริเวณ ganglia มีความสำคัญ เนื่องจากเมื่อยูกกระตุ้นจะมีกระเพาะปัสสาวะไปยับยั้งการหดตัวของสารสื่อประสาทจากปลายประสาท preganglionic ของพาราซิมพาเทติก⁽⁴⁾

ความดันที่เกิดขึ้นในกระเพาะปัสสาวะมีส่วนทำให้ท่อปัสสาวะปิด หรืออาจจะเรียกว่าเป็น urethral closing

pressure เมื่อปริมาณบํารุงไว้เพิ่มขึ้นความดันนี้จะเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าความดันนี้จะเพิ่มขึ้นได้ในขณะที่มีการเปลี่ยนท่าจากนอนเป็นยืน และในขณะที่กล้ามเนื้อของพิ้งค์เชิงกรานหดตัว⁽²¹⁾ ความดันที่เพิ่มขึ้นนี้เกิดจากทั้งกล้ามเนื้อเรียบและกล้ามเนื้อลายบริเวณ sphincter ของท่อปัสสาวะ หลอดตัว การเพิ่มการตอบสนองในขณะที่ปริมาณบํารุงไว้เพิ่ม เกิดจากรีเฟล็กซ์ที่มาตามประสาท pelvic การเปลี่ยนแปลง การทำงานของกล้ามเนื้อของพิ้งค์เชิงกราน ที่เกิดจากการเปลี่ยนท่าทาง การไอ หรือจาม หรือการออกกำลังกาย จะทำให้ท่อปัสสาวะยืดออกและเพิ่มความดันภายในอุทก์ที่ทำให้ท่อปัสสาวะปิด ทำให้ปัสสาวะไม่ร่วงหลอกอกมา

การถ่ายปัสสาวะ (voiding) เกิดจากการเพิ่มความดันในกระเพาะปัสสาวะ ซึ่งจะคงอยู่ไปจนกระทั่งถ่ายปัสสาวะออกหมด พร้อมกับความดันในท่อปัสสาวะค่อย ๆ ลดลงสูงปกติ พบว่ามีการลดความดันในท่อปัสสาวะก่อนการเพิ่มความดันในกระเพาะประมาณ 2-3 วินาที(21) เมื่อความดันในกระเพาะปัสสาวะเพิ่มสูงถึงจุดหนึ่ง มีผลให้กล้ามเนื้อบริเวณคอของกระเพาะปัสสาวะ (bladder neck) คลายตัวและเปิดออก และเริ่มถ่ายปัสสาวะออกมากเมื่อถ่ายสุด sphincter ของท่อปัสสาวะส่วนนอกสุดจะปิดก่อน และปิดมากขึ้นเรื่อยๆ จากนอกสุดเข้ามาถึงส่วนในสุดคือที่คอของกระเพาะปัสสาวะ

การหดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor ในขณะถ่ายปัสสาวะเกิดจากมีกระเพาะปัสสาวะมากตามมาตรฐานการทำงานของประสาทพารา-ซิมพาเทติก ในช่วงนี้กล้ามที่ขัดขวางการทำงานของประสาทพารา-ซิมพาเทติกดังกล่าวแล้วจะหยุดทำงาน ทำให้มีกระเพาะปัสสาวะมากพอที่จะทำให้กล้ามเนื้อ detrusor หดตัว และในเวลาเดียวกันทำให้กล้ามเนื้อบริเวณคอของกระเพาะปัสสาวะคลายตัวและขยายออก ซึ่งกลไกนี้ยังไม่สามารถอธิบายได้แน่นอน มีผู้เสนอว่าอาจเนื่องจากลักษณะการเรียงตัวของกล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อเกี่ยวกับพันที่บริเวณคอของกระเพาะปัสสาวะ ซึ่งทำให้มีการคลายตัวเกิดขึ้นได้ในขณะที่กล้ามเนื้อ detrusor หดตัว⁽²³⁾

บริเวณของสมองส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องในการถ่ายปัสสาวะ

มีผู้ทำการทดลองการตั้นบางบริเวณของ hypothalamus และ septal area ในแมลงมีผลต่อการขับถ่ายปัสสาวะ⁽²⁴⁾ เนื่องจาก hypothalamus มีการติดต่อกับหลอดเลือดที่กับเซลล์ใน locus coeruleus ดังนั้นจึงอาจมีผลผ่านทางนี้ได้ การกระตุ้นหรือทำลายบางบริเวณของ limbic system มีผลต่อการขับถ่ายปัสสาวะ เช่นเมียหัวอัน จึงอาจใช้อัคคีภัยได้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการนี้และ

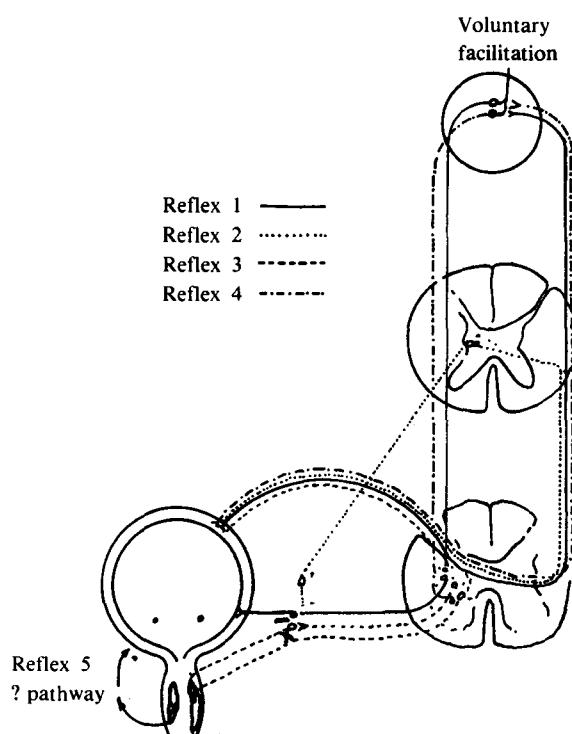
พฤติกรรมจึงมีผลต่อการถ่ายปัสสาวะ⁽²⁴⁾

มีรายงานว่าบริเวณของสมองที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายปัสสาวะซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจจิตใจอยู่ที่ตรงกลาง ๆ ของ frontal lobe ซึ่งรวมถึงบริเวณ superior frontal gyrus, anterior cingulate gyrus และ genu ของ corpus callosum⁽²⁵⁾ ถ้ามีพยาธิสภาพบริเวณนี้อาจมีการถ่ายปัสสาวะโดยที่กระเพาะปัสสาวะยังไม่เต็มเนื่องจากไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของอ่านใจจิตใจ จึงถือได้ว่าบริเวณเหล่านี้คือสมองส่วนบนที่ค่อย

ควบคุมการขับถ่ายปัสสาวะ

นอกจากนี้ยังมีหลายบริเวณของสมองที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายปัสสาวะดังรายละเอียดที่เสนอโดย Fletcher and Bradley⁽²⁶⁾ แต่บริเวณต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ค่อยมีความสำคัญต่อการขับถ่ายปัสสาวะในสภาวะปกติ

รีเฟล็กซ์ของการถ่ายปัสสาวะ อาจสรุปได้ห้างหมด 5 วงจรด้วยกันคือ (รูปที่ 2)

Figure 2 The interrelationship of the voiding reflexes described in the text.

1. จาก stretch receptor ที่กล้ามเนื้อ detrusor ส่งกระแสประสาตามประสาท pelvic เข้าไปในสันหลัง แล้วส่งขึ้นไปที่ศูนย์กลางบริเวณเซลล์ของ locus coeruleus ที่ระดับ pons และมีประสาทนำออกมายังพาราซิมพาเทติก เช่นกันมาทำให้กล้ามเนื้อ detrusor หดตัว เพื่อตอบสนองต่อการยืดของกระเพาะปัสสาวะ วงจรรีเฟล็กซ์นี้อาจถูกกระตุ้นเพิ่มขึ้นได้จากการแสประสาทที่รับมาจากประสาท hypogastric ซึ่งรับความรู้สึกเกี่ยวข้องกับความตึงบริเวณท้องน้อยและจากห้องปัสสาวะ

2. จากตัวรับเช่นเดียวกับวงจรแรก แต่ส่งไปที่ตัวเซลล์ประสาทของซิมพาเทติกในในสันหลัง แล้วส่งกระแสประสาทมายังการหลังสารสื่อประสาทของพาราซิมพาเทติกที่ ganglia ในระหว่างที่กระเพาะปัสสาวะยังมีปัสสาวะไม่

เต็ม รีเฟล็กซ์นี้จะหายไปในขณะถ่ายปัสสาวะ

3. รีเฟล็กซ์เพิ่มความดันในกระเพาะปัสสาวะที่ทำให้ห้องปัสสาวะปิดในระหว่างที่มีปริมาณปัสสาวะเพิ่มขึ้น และรีเฟล็กซ์ที่ทำให้ห้องปัสสาวะปิดก่อนและในระหว่างการถ่ายปัสสาวะ รีเฟล็กซ์ทั้งสองนี้มีประสาทน้ำเข้าเหมือนข้อ 1 และ 2 แต่ศูนย์กลางและประสาทน้ำออกยังไม่ทราบแน่นอน

4. รีเฟล็กซ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและอยู่ภายใต้อ่านใจจิตใจ คือ อาจต้องการถ่ายปัสสาวะโดยที่กระเพาะปัสสาวะยังไม่เต็ม หรือยังไม่ให้ถ่ายได้ถึงแม้ว่ากระเพาะปัสสาวะเต็มแล้ว รีเฟล็กซ์นี้จะช่วยเพิ่มหรือลดจำนวนกระแสประสาทให้อยู่ในระดับตามที่ต้องการ

5. รีเฟล็กซ์ที่ช่วยเพิ่มการหลดตัวของกล้ามเนื้อ detrusor ในระหว่างการถ่ายปัสสาวะซึ่งมีประสาทน้ำ

ตามประสาท pudendal แต่ยังไม่ทราบแน่นอนว่าตัวรับอยู่ที่ท่อปัสสาวะหรือพื้นเชิงกราน⁽²⁷⁾

การกลั้นปัสสาวะไม่อよู่ (Urinary Incontinence)

ดังที่กล่าวแล้วว่า urethral closing pressure จะเพิ่มขึ้นได้ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงการทำงานของกล้ามเนื้อของพื้นเชิงกรานที่เกิดจากการเปลี่ยนท่าทาง การไอหรือจำ หรือการออกกำลังกาย ซึ่งจะทำให้ท่อปัสสาวะยืดออกและเพิ่มความดันภายในอหัวให้ห่อปัสสาวะปิด ปัสสาวะไม่อร์ว่าให้ออกมา ในผู้หญิงที่เลี้ยงกลางคนและคลอดบุตรเรื่องหล่ายครั้งจะพบมีความอ่อนแองของกล้ามเนื้อพื้นเชิงกราน และ sphincter ของห่อปัสสาวะ กล้ามเนื้อทำงานไม่เต็จพบร่มีการกลั้นปัสสาวะไม่อよู่ โดยเฉพาะถ้ามีความเครียดเกิดขึ้น (urinary stress incontinence)⁽²⁷⁾ การตรวจหา urethral closing pressure profiles ในผู้หญิงเหล่านี้จะพบว่ามีระดับต่ำกว่าในผู้หญิงปกติ แต่เมื่อได้หมายความว่าการตรวจโดยวิธีนี้จะให้รินิจัยโรคคันได้⁽²⁸⁾

สาเหตุของการกลั้นปัสสาวะไม่อよู่อีกอย่างหนึ่งคือกล้ามเนื้อ detrusor ทำงานไม่ประสานงานกัน ซึ่งเรียกว่า detrusor instability หรือ unstable bladder ซึ่งพบว่าผู้ป่วยไม่สามารถกลั้นปัสสาวะได้ ทำให้ต้องปัสสาวะบ่อยเนื่องจาก

ต้องถ่ายก่อนที่กระเพาะเต็ม และเกิดการเร่งด่วนที่จะไปถ่าย (urgency) เนื่องจากกระกลั้นปัสสาวะร่วงหลอกมา⁽²⁹⁾ มีรายงานว่าการกระตุ้นเส้นประสาท pudendal ในแมวจะเกิดรีเฟล็กซ์ยับยั้งการหดตัวของกระเพาะปัสสาวะที่เกิดจากความดันภายในกระเพาะปัสสาวะสูง รีเฟล็กซ์นี้มีประสานนำเข้ามาตามประสาท pudendal และนำออกทางเส้นประสาท pelvic⁽³⁰⁾ ต่อมานำผลนี้ไปลองใช้ในผู้ป่วยโดยใช้ไฟฟ้ากระตุ้นในช่องคลอด (intravaginal electrical stimulation) ปรากฏว่าสามารถใช้รักษาอาการกลั้นปัสสาวะไม่อよู่เนื่องจาก detrusor instability ได้^(31,32) การใช้ไฟฟ้ากระตุ้นภายในช่องคลอดในแมว นอกจากพบว่ามีการยับยั้งการหดตัวของกระเพาะปัสสาวะแล้วยังทำให้ห่อปัสสาวะปิด (urethral closure) ด้วย ซึ่งเป็นออยู่กับความถี่ (frequency) ของการกระตุ้น⁽³³⁾ จากการศึกษาเบื้องต้นของ Lindström และ Sudsuang (ยังไม่ได้ตีพิมพ์) พบว่าการกระตุ้น branches ต่าง ๆ ของเส้นประสาท pudendal ในแมวมีเพียงเฉพาะการกระตุ้น dorsal clitoris branches เท่านั้นที่สามารถลด multiunit efferent activities ของเส้นประสาท pelvic ที่ไปกระเพาะปัสสาวะ ส่วนการกระตุ้น branches อื่น ๆ เช่นเส้นประสาทที่แยกไปเลี้ยง anal sphincter, urethralis muscle, Sphincter ani muscle และ levator ani มีผลน้อย

อ้างอิง

1. Gosling JA. The structure of the bladder and urethra in relation to function. Urol Clin North Am 1979 Feb; 6(1) : 31-38
2. Gosling JA, Dixon JS, Critchley HOD, Thompson SA. A comparative study of the human external sphincter and periurethral levator ani muscles. Br J Urol 1981 Feb; 53(1) : 35-41
3. Lawson JO. Pelvic anatomy. I. Pelvic floor muscles. Ann R Coll Surg Engl 1974 May; 54 : 244-252
4. Burnstock G. Autonomic innervation and transmission. Br Med Bull 1979 Sep; 35(3) : 255-262
5. Alm P, Alumets I, Hakanson R, Sundler F. Peptidergic (vasoactive intestinal peptide) nerves in the genito-urinary tract. Neuroscience 1977; 2(5) : 751-754
6. Alm P, Alumets J, Brodin E, Hakanson R, Nilsson G, Sjoberg NO, Sundler F. Peptidergic (substance P) nerves in the genito-urinary tract. Neuroscience 1978; 3(4-5) : 419-425
7. Gu J, Restorick JM, Blank MA, Haung WM, Polak JM, Bloom SR, Mundy AR. Vasoactive intestinal polypeptide in the normal and unstable bladder. Br J Urol 1983 Dec; 55(6) : 645-647
8. Brindley GS, Craggs MD. Proceedings : The effect of atropine on the urinary bladder of the baboon and of man. J Physiol 1975 Mar; 225(1) : 55
9. de Groat WC, Booth AM. Inhibition and facilitation in parasympathetic ganglia of the urinary bladder. Fed Proc 1980 Oct; 39(12): 2990-2996
10. de Groat WC. Nervous control of the urinary bladder of the cat. Brain Res 1975 Apr 11; 87(2-3) : 201-211
11. Iggo A. Tension receptors in the stomach and the urinary bladder. J Physiol 1955 Jun; 128 : 593-607
12. Kawatani M, Erdman SL, de Groat WC, Vasoac-

- tive intestinal polypeptide and substance P in primary afferent pathways to the sacral spinal cord of the cat. *J Comp Neurol* 1985 Nov 15; 241(3) : 327-347
13. Kawatani M, Nagel J, de Groat WC. Identification of neuropeptides in pelvic and pudendal nerve afferent pathways to the sacral spinal cord of the cat. *J Comp Neurol* 1986 Jul 1; 249(1) : 117-132
14. Thor KB, Roppolo JR, de Groat WC. Naloxone induced micturition in unanaesthetized paraplegic cats. *J Urol* 1983 Jan; 129(1) : 202-205
15. Sillen U. Central neurotransmitter mechanisms involved in the control of urinary bladder function. *Scand J Urol Nephrol* 1980; Suppl 58 : 1-45
16. Gregory RA. Heterogeneity of gut and brain regulatory peptides. *Br Med Bull* 1982 Sep; 38(3) : 271-276
17. Hughes J, Kosterlitz HW. Opioid peptides : introduction. *Br Med Bull* 1983 Jan; 39(1) : 1-3
18. Nathan PW. Sensations associated with micturition. *Br Urol* 1956 Jun; 28(2) : 126-131
19. Plum F. Autonomous urinary bladder activity in normal man. *AMA Arch Neurol* 1969; May; 2(3): 497-503
20. de Groat WC, Ryall RW. Recurrent inhibition in sacral parasympathetic pathways to the bladder. *J Physiol* 1968 Jun; 196(3) : 579-591
21. Tanagho EA. The anatomy and physiology of micturition. *Clin Obstet Gynaecol* 1978 Apr; 5(1) : 3-26
22. Tanagho EA. Neurophysiology of urinary incontinence. In : Cantor EB, ed. *Female Urinary Stress Incontinence*. Springfield, Illinois : Charles C. Thomas Publisher, 1979. 31-36
23. Mundy AR, Borzyskowski M, Saxton HM. Videourodynamic evaluation of neuropathic vesicourethral dysfunction in children. *Br J Urol* 1982 Dec; 54(6) : 645-649
24. Edvardsen P, Ursin H. Micturition threshold in cats with amygdala lesions. *Expt Neurol* 1968 Aug; 21 : 495-501
25. Andrew J, Nathan PW. Lesions of the anterior frontal lobes and disturbances of micturition and defaecation. *Brain* 1964 Jun; 87 (2): 233-262
26. Fletcher TF, Bradley WE. Neuroanatomy of the bladder-urethra. *J Urol* 1978 Feb; 119(2) : 153-169
27. Brindley GS, Rushton DN, Craggs MD. The pressure exerted by the external sphincter of the urethra when its motor nerve fibers are stimulated electrically. *Br J Urol* 1974 Aug; 46(4) : 453-462
28. McGuire EJ. Mechanisms of urethral continence and their clinical application. *World J Urol* 1984; 2:272-279
29. Brown ADG, Warwick RT. Detrusor dysfunction and urinary incontinence. In : Cantor EB, ed. *Female Urinary Stress Incontinence*. Springfield, Illinois : Charles C. Thomas Publisher, 1979. 285-318
30. Sundin T, Carlsson CA, Kock NG. Detrusor inhibition induced from mechanical stimulation of pudendal nerve afferents : an experimental study in cats. *Invest Urol* 1974 Mar; 11(5) : 374-378
31. Teague CT, Merrill DC. Electronic pelvic floor stimulation. Mechanism of action. *Invest Urol* 1977 Jul; 15(1) : 65-69
32. Linström S, Fall M, Carlsson CA, Erlandson BE. The neurophysiological basis of bladder inhibition in response to intravaginal electrical stimulation. *J Urol* 1983 Feb; 129(2) : 405-410
33. Ohlsson B, Lindström S, Erlandson EBE, Fall M. Effects of some different pulse parameters on bladder inhibition and urethral closure during intravaginal electrical stimulation : an experimental study in the cat. *Med Biol Eng Comput* 1986 Jun; 24(1) : 27-33